

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Картозії Лаліти Шалвівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 176, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
18 вересня 2024 року
№ 174-1(І)/2024

Справа № 3-154/2024(303/24)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Картозії Лаліти Шалвівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 176, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Картозія Л.Ш. звернулась до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8 Конституції України (конституційність) пункт 1 частини першої статті 176 Цивільного

процесуального кодексу України (далі – Кодекс), частині другій статті 3, частині третій статті 8, частині першій статті 55 Конституції України (конституційність) пункт 2 частини третьої статті 389 Кодексу.

Автор клопотання зазначив, що „суди не розглянули позов та апеляційну скаргу з точки зору зазначених норм Конституції України, чим було порушено гарантії ч. 3 ст. 8 Конституції України“ та позбавлено „права на особистий прийом керівництвом місцевого органу прокуратури“. На думку Картозії Л.Ш., застосування Верховним Судом пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу не забезпечило дієвого та ефективного правосуддя в її справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументація автора клопотання щодо невідповідності Конституції України пункту 1 частини першої статті 176, пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу зводиться до незгоди із застосуванням в остаточному судовому рішенні в його справі оспорюваних положень Кодексу, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що вирішення питань застосування судами законів України не належить до його повноважень [Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 31 травня 2018 року

№ 28-у/2018; ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 9 вересня 2020 року № 18-уп(І)/2020, Другого сенату Конституційного Суду України від 7 вересня 2022 року № 5-уп(ІІ)/2022].

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Картозії Лаліти Шалвівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 176, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ**